

Απαντήσεις στις πρόσθετες ερμηνευτικές ερωτήσεις (§16-32)

- 1) Οι στρατιωτικές κινήσεις που προχώρησαν οι Αθηναίοι και η αιτία ήταν:
- α. Ληλάτησαν τη χώρα του βασιλιά των Περσών και ο λόγος ήταν η βοήθεια που πρόσφεραν οι Πέρσες στους Λακεδαιμονίους.
  - β. Έπλεαν εναντίον της Χίου και της Εφέσου γιατί οι πόλεις αυτές ήταν βάσεις του Πελοποννησιακού στόλου.
  - γ. Προετοιμαζόταν για ναυμαχία γιατί με αυτό τον τρόπο πίστευαν πως θα νικούσαν τους αντιπάλους τους στον Πελοποννησιακό πόλεμο καθώς υπερείχαν ως προς το ναυτικό.
  - δ. Εξέλεξαν τρεις ακόμα στρατηγούς, τον Τυδέα, το Μένανδρο και τον Κηφισόδοτο λόγω της πολύ σημαντικής επερχομένης μάχης με το Λύσανδρο.
  - ε. Με αφετηρία τη Χίο ανοίχτηκαν στο πέλαγος γιατί οι πόλεις που βρίσκονταν στα παράλια της Μ. Ασίας ήταν εχθρικές απέναντι τους.

2α) Ο Λύσανδρος με αφετηρία τη Ρόδο πλέει προς τον Ελλήσποντο με διπλό στόχο: από τη μια να σταματήσει τη διέλευση των πλοίων που μεταφέρουν προμήθειες στην Αθήνα που ήταν αποκλεισμένη από ξηρά και να επαναφέρει τις πόλεις που είχαν αποστατήσει στην Πελοποννησιακή συμμαχία.

2β) Η Λάμψακος ήταν μια πόλη που αποτελούσε έναν πολύ σημαντικό σταθμό ανεφοδιασμού για τους Αθηναίους. Οι Λακεδαιμόνιοι λοιπόν την κυρίευσαν με σκοπό να εξασφαλίσουν τον ανεφοδιασμό τους καθώς και λιμάνι για το στόλο τους. Η κατάκτηση αυτή ήταν πολύ σημαντική για τις μετέπειτα εξελίξεις και θα στερούσε από τους Αθηναίους ένα πολύ σημαντικό σύμμαχο.

3) Ο Λύσανδρος ήταν ένας πολύ δραστήριος, ικανός και φιλόδοξος ναύαρχος με αποφασιστικότητα και αφοσίωση στα πατροπαράδοτα ήθη. Οι ενέργειες του ήταν καθοριστικές για την πορεία του Πελοποννησιακού πολέμου σε μια εποχή που η πατρίδα του απειλούταν. Η βασική του επιθυμία ήταν να συντρίψει τους αντιπάλους του ακόμα και με μέσα που ξεπερνούσαν αρχές και ηθικούς φραγμούς. Είχε μεγάλες στρατηγικές ικανότητες αφού κατάφερε να κατακτήσει τη Λάμψακο, μια πόλη που ήταν σύμμαχος των Αθηναίων. Τελικά κατάφερε να νικήσει τους Αθηναίους αφού κατάφερε να ενώσει τα στρατιωτικά του προσόντα και τα χρήματα με τη δύναμη των Περσών.

4) Οι Αθηναίοι μόλις έφτασαν στον Ελαιούντα αμέσως έμαθα τα νέα για την κατάκτηση της Λαμψάκου. Έπειτα αγκυροβολούν στην περιοχή των Αιγός ποταμών. Εκεί δεν χάνουν την ευκαιρία να προκαλέσουν το Λύσανδρο για ναυμαχία και τον προκαλούν για τέσσερις μέρες.

Εκείνος όμως κρατά το στόλο του μέσα στο λιμάνι και όταν οι Αθηναίοι γυρνούν στη βάση τους χωρίς να κάνουν τίποτα διέταξε τα πιο γρήγορα πλοία του να τον ακολουθήσουν προκειμένου να τους κατασκοπεύσει.

5) Ο Λύσανδρος δεν βιάζεται να συγκρουστεί με τους Αθηναίους. Η τακτική αναμονής αυτή δείχνει πως ο Λύσανδρος όντας πιο ρεαλιστής και εκμεταλλευόμενος τη θέση που του έδινε πολλά πλεονεκτήματα οργανώνει καλύτερα το σχέδιο του. Σκοπός του είναι να συλλέξει πληροφορίες για τους αντιπάλους του με την αποστολή κατασκόπων και να τους επιτεθεί την κατάλληλη στιγμή.

6) Οι Αθηναίοι είναι ανυπόμονοι βιάζονται να συγκρουστούν με το Λύσανδρο χωρίς κάποιο οργανωμένο σχέδιο γιατί πιστεύουν ότι με αυτό τον τρόπο θα εξασφαλίσουν τη νίκη. Αντίθετα ο Λύσανδρος είναι πιο υπομονετικός, ρεαλιστής και εκμεταλλεύεται κάθε ευκαιρία που του δίνεται για να κερδίσει τους αντιπάλους του. Έδωσε στους Αθηναίους την εντύπωση για τέσσερις ημέρες ότι ήταν αναποφάσιτος, δειλός και άτολμος και γι αυτό ήθελε να αιχμαλωτίσει τον αθηναϊκό στόλο χωρίς ναυμαχία.

7) Μόλις άκουσαν οι στρατηγοί του αθηναϊκού στόλου το σχέδιο του Αλκιβιάδη τον διέταξαν να φύγει και του είπαν ότι εκείνοι είναι τώρα στρατηγοί και όχι εκείνος προτιμώντας να μην ακούσουν τις συμβουλές του.

8) Με αυτήν τη φράση ο Ξενοφώντας θέλει να δείξει ότι οι Αθηναίοι στρατηγοί πίστευαν από φόβο δεν επρόκειτο να ναυμαχήσει μαζί τους. Έτσι άφησαν τους στρατιώτες τους να αγοράζουν από μακριά τα τρόφιμα βγαίνοντας από τα πλοία τους στη Χερσόνησο. Θέλει να δείξει επίσης ότι οι Αθηναίοι δεν έπαιρναν προφυλάξεις, ήταν αμέριμοι και γινόταν κάθε μέρα όλο και πιο απρόσεκτοι. Αυτή η φράση δείχνει επίσης ότι ο Ξενοφώντας ειρωνεύεται την τακτική των Αθηναίων κυρίως εξαιτίας της αφροσύνης τους και του εγωισμού τους.

9) Ο Κόνων χάρις στην αποφασιστικότητα του κατάφερε να σώσει μόνος του οχτώ πλοία και την Πάραλο. Παρόλα αυτά έχει και αυτός μεγάλο μερίδιο ευθύνης για την επιλογή του μέρους όπου αγκυροβόλησαν οι Αθηναίοι και για τον αποσυντονισμό τους στην ξηρά. Όμως δεν έχασε την ψυχραιμία του και το θάρρος του και κατάφερε να πάρει τα μεγάλα πανιά από τα πλοία των Σπαρτιατών για να μην το κυνηγήσουν. Όλες αυτές οι ενέργειες δείχνουν ότι είναι αποφασιστικός, τολμηρός, διορατικός και ευφυής.

10) Οι Αθηναίοι θα μπορούσαν να είναι λιγότερο εγωιστές και περισσότερο προνοητικοί ώστε να αποφύγουν τον αιφνιδιασμό των Σπαρτιατών. Θα μπορούσαν ακόμα να άκουγαν τις συμβουλές του Αλκιβιάδη που τους πρότεινε να αλλάξουν τοποθεσία και να αγκυροβολήσουν στη Σηστό όπου θα έχουν άμεση πρόσβαση σε τροφή. Έπειτα θα μπορούσαν να δώσουν σημασία στον αντίπαλο και στις κινήσεις του και να λάβουν υπόψη τους το γεγονός ότι ο Λύσανδρος ήταν σε κοντινή απόσταση από αυτούς. Αν τα είχαν πράξει όλα αυτά θα είχαν καταφέρει να αντισταθούν στην επίθεση των Σπαρτιατών.

11) Η συνέλευση των συμμάχων που συγκάλεσε ο Λύσανδρος πήρε την απόφαση να καταδικάσει σε θάνατο όλους τους Αθηναίους αιχμαλώτους. Ο μόνος που γλίτωσε ήταν ο στρατηγός Αδείμαντος γιατί ήταν ο μόνος που δεν είχε συμφωνήσει για το κόψιμο των χεριών. Κάποιοι άλλοι όμως υποστηρίζουν ότι η διαφορετική αντιμετώπιση του

Αδείμαντου οφείλεται στο γεγονός ότι στους Αιγός ποταμούς αυτός πρόδωσε τους Σπαρτιάτες το στόλο των Αθηναίων.

12) Η απόφαση του συμβουλίου θεωρείται εκδικητική και σκληρή καθώς διέπραξαν ένα έγκλημα σε βάρος των Αθηναίων αιχμαλώτων αφού στην πράξη έκαναν ακριβώς τα ίδια για τα οποία κατηγορούσαν τους Αθηναίους. Κανείς άνθρωπος οποιοδήποτε έγκλημα κι αν έχει διαπράξει δεν αξίζει τη θανατική ποινή.